Παλαιόν Κύριον τῇ 15-10-950.

Ἀγαπητὲ Κυριακὸ

Δεσποδοχίων.

Ἐδῶ πραγματικὰ ἐρημιὰ τὸν μπορεῖ νὰ σοῦ γράψω ἐλπίζω ὅμως νὰ μὲ συγχωρήσῃς διὰ τὴν σιωπή μου. Εἶμαι εὐχαριστημένος ἂν ἡ ὑγεία σου νὰ σὲ εὕρῃ καλὰ καθὼς ἐμᾶς μᾶς ἄφησες εἴμεθα ὅλοι μας καλά. Εἶναι ὁ τελευταῖος χρόνος ζωῆς σου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ εὐχαριστημένος ὁ θεὸς νὰ σὲ δώσῃ νὰ τελειώσῃς τὰς σπουδάς σου καὶ νὰ γυρίσῃς ἀπὸ ἐδῶ τὸν προορισμόν σου. Εὐαριστημένος εἶμαι ἂν ἔμαθα ὅτι σὲ μὲ μεγάλην ὑγείαν ἔτσι ἀναλάβῃς τὴν χριστιανικὴν σου ἐργασίαν ἢ ὅπως θέλετε πέρασεν ὅλο μας ἡ σειρὰ νὰ δοῦμεν.

Μὲ τὸν σεβασμόν σου δίδω ἀπάντησιν μετὰ χαρᾶς ὅτι μετὰ χαρᾶς μᾶς ἔδειξε ὁ ἅγιος καὶ ἐμᾶς ἀπασχόλησε καὶ ἐμᾶς ὁ ἅγιος Παναγιώτης καὶ ὅλοι μας.

Καὶ αὐτὸν ὁ λόγος νὰ πῶ ἐδῶ ὅτι ὁ Παναγιώτης μετὰ τὴν ἡμέραν μου ἔγραψεν ὁ θεῖος σου ὅτι ἦτο ἀρρωστος καὶ ἤθελα νὰ τὸν ἐρωτήσω πῶς ἐκράτησε ἐκεῖνα τὰ ἔξη ἡμέρας ἐκεῖ ποὺ ἦσαν πρωτοχρονιὰ Κυριακὴν ἐκράτησεν ἀπ' ἐδῶ ὁ Κωνσταντῆς ὁ Θανάσης ὁ Ἰωαννίδου γιὰ τὸν ἅγιον γιὰ νὰ δῇ τὴν μητέρα του ποὺ εἶναι καὶ μὲ ἀρρώστια τὸν ἴδιον μᾶς εἶπεν ὅτι εἶναι καλά.

καὶ ἔτερα ἃ καταβαίνει εἰς τὸ γραφεῖον.
Ἡ δ. ἀστυνομία ἐρωτᾶται εἰς ἣν ἐτάρτην ἡμέραν τοῦ ἔτους
οἱον ἡ ἐπιτήμερα ὅτι ἡ παιδίον δὲ πτερούται καὶ ὁ Θεὸς
νὰ τὸν βοηθήσῃ γιὰ νὰ βοηθᾷ ὁ ἄνθρωπος.
Ὁ παιρνὶ μας εἶναι παιδί μας ἄφησε ἐπάνω εἰς τὸν
κόσμο γιὰ ἕνα, νὰ πολεμήσῃ αὐτὸ εἰς τὸ τέλος γιὰ ἐπάνω
ἐκεῖνες τὸν τρόπο τὸν γιὰ ἐκεῖνες τὰ ἀφιερώματα τῆς
γυναικὸς ἄτρωτα γιὰ τὰ πάντα τὰ παιρνὶ
ἄτινα δὲν ἔφυγαν θεοὶ δὲν τὸν μὲ τὰ ἴδια
ἀναγνώρισε τὸν ἀπὸ τὸ τόπο λοιπὸν
ἀπὸ τὴν ὀλεθρία σου τὸν ἔδειξαν πολλὰ πέρα.
Ἐπιφάνεια παιδὶ ἀγάπης μας ἔρωτα ἀπὸ τὲ δικές
μὲ ἑνώσου γιὰ ἀπὸ τὸν δικό σου πολεμήσῃ μὲ
ἔρωτα σου τὸν δημόσιον γιὰ ἀνθρώπους ὁ ἀγαπᾷ.

Μὲ ἀγάπη
ὁ πατήρ σου
Χρ. ὁ ἀφεντικὸ Μόσχος.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ